

தானியேல் புத்தகம் - எண் நாற்பத்தேழு

ஏமாற்றும் போதனைகளை வெளிப்படுத்துதல்: தானியேல் 8 மற்றும் அட்வென்டிஸ்ட் இறையியலுக்கான சவால்கள் பற்றிய ஒரு விமர்சனப் பகுப்பாய்வு

Jeff Pippenger

2024-01-11

தானியேல் அதிகாரம் எட்டின் ஒன்பது முதல் பன்னிரண்டு வரையிலான வசனங்களில் ரோமாவின் சிறிய கொம்பு சித்தரிக்கப்படும்போது, அது ஒரு கெடுபிடியான அடையாளமாக வெளிப்படுகிறது; ஏனெனில் அது பால்மாற்ற வேடதாரித்தனத்தின் ஒரு சின்னமாகும், ஆண் மற்றும் பெண் நிலைகளுக்கிடையில் ஆடிப்போய்க் கொண்டிருக்கும் ஒரு குறுக்குவேடத் தரிப்பவனின் சின்னமாகும். இது ரோமா இரண்டு கட்டங்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது என்ற மில்லரைட் புரிதலோடு ஒத்துப்போகிறது; அதில் முதல் கட்டம் ரோமா அரசியல் ஆட்சி, இரண்டாவது கட்டம் ரோமா திருச்சபை ஆட்சி ஆகும். ஆனால் அந்த வசனங்களில் பாலினங்கள் மாறிமாறி அலைபாயும் நிலையினால், சிறிய கொம்பு வரலாற்று மற்றும் தீர்க்கதரிசன வரிசைக்கு வெளியே (கெடுபிடியானதாக) நிற்கிறது. இருந்தபோதிலும், அந்த நான்கு வசனங்களிலும் ஒவ்வொன்றும் ரோமா அரசியல் ஆட்சி அல்லது ரோமா திருச்சபை ஆட்சி ஆகியவற்றில் ஏதாவதொன்றோடு நேரடியாக இணைந்த வரலாற்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அயோக்கிய ரோமா தனது பேரரசு அதிகாரத்திற்கு எதிர்த்த அனைவரையும் துன்புறுத்தியது; ஆனால் பாப்பரசு ரோமாவின் (பெண்பால்) துன்புறுத்தல், பத்தாம் வசனத்தில், குறிப்பாக வானத்திற்கே எதிராக நோக்கப்பட்டுள்ளது.

ரோமே நான்காவது மற்றும் இறுதி யான ராஜ்யம் என்ற மில்லரைட் புரிதலில், அரசு நிலையிலிருந்து திருச்சபைக்கு, பின்னர் மறுபுறம் அரசுக்கு, மீண்டும்திருச்சபைக்கு என அலைபாய்வது ஒரு கவலையாயிருக்காது. தானியேல் இரண்டாம் அதிகாரத்தின் பாதங்களில் இரும்பு ம்களிமண்ணு ம்கலந்திருந்ததை அவர்கள் கண்டிருந்தனர்; அரோமத்தின் இரண்டு கட்டங்களாகவே அவர்கள் எளிமையாகப் புரிந்து கொண்டனர்; நான்காவது மற்றும் ஐந்தாவது ராஜ்யங்களுக்கான குறிப்பிட்ட வரலாற்று வரிசையை வரையறுப்பதில் அவர்களுக்கு எந்த கவலையும் இல்லை. அதேபோலவே அவர்கள் ஏழாம் அதிகாரத்தையும் புரிந்து கொண்டனர்; அங்கே உன்னதமானவருக்கு வி ரோதமாகப் பெருமையான வார்த்தைகளைப் பேசிய கொம்பு, ரோமத்தின் மிருகத்தின் ஆரம்பபத்து கொம்புகளிலிருந்து மூன்று கொம்புகளைப் பிடுங்கி விட்டிருந்தது. ஒன்பதாம் வசனத்திலிருந்து பன்னிரண்டவரை உள்ளபாலின அலைவினையை மில்லர் உணர்ந்திருந்தால்கூட, நான்காவது ராஜ்யம் ரோமே என்ற அவரது புரிதலுக்கு அது

முக்கியமற்றதாகவே இருந்திருக்கும். மில்லரைட்புரிதலின்படி நான்
ராஜ்யம் 1798 இல் முடிவடைந்தது; அடுத்த தீர்க்கதரிசன நிகழ்வு
கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையாக இருந்தது.

பெண்பால் கொம்பு, ஆண்பால் கொம்புடன் ஆவிக்குரிய விபச்சாரம்
செய்கிற அந்தப் பெண்ணைக் குறிப்பதோடு, பத்தாம் மற்றும்
பன்னிரண்டாம் வசனங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது.

அது வானத்தின் சேனைவரையிலும் பெரிதாயிற்று; அந்தச்
சேனையிலும் நட்சத்திரங்களிலும் சிலவற்றை அது பூமிக்குத் தள்ளி,
அவைகளை மிதித்தது. தானியேல் 8:10.

பாப்பரசராட்சியின் துன்புறுத்தல் கிறிஸ்தவத்திற்கே (வானத்தின் படை)
எதிராகச் செலுத்தப்பட்டது; மேலும் பன்னிரண்டாம் வசனத்தில், பாப்பரச
ரோம் (பெண்பால்), ஐரோப்பாவின் ராஜாக்களுடன் விபச்சாரம் செய்த
அக்கிரமத்தின் மூலம், தன் கொலைவெறி நிறைந்த செயலை
நிறைவேற்றுவதற்கான அதிகாரத்தைப் பெறுகிறது.

மீறுதலினால் நித்திய பலிக்கெதிராக ஒரு சேனை அவனுக்குக்
கொடுக்கப்பட்டது; அது சத்தியத்தைத் தரையிலே எறிந்தது; அது தன்
செயலை நடத்தி செழித்தது. தானியேல் 8:12.

அந்த வசனத்தில் உள்ள "சேனை" என்பது, பாப்பரசாட்சிக்கு
"நித்தியத்திற்கு எதிராக" கொடுக்கப்பட்ட இராணுவ வல்லமையைச்
சுட்டிக்காட்டுகிறது. "எதிராக" என்ற சொல் "இருந்து" என்று பொருள்படும்.
"நித்தியம்" எனக் குறிக்கப்படும் ஐரோப்பாவின் புறஜாதி
அரசர்களிடமிருந்து (புறஜாதி ரோம்), "மீறுதலினிமித்தம்" இராணுவ ஆதரவு
(ஒரு சேனை) பாப்பரசாட்சிக்கு அளிக்கப்பட்டது. சபையும் அரசும்
ஒன்றிணைந்து, அந்த உறவில் சபை கட்டுப்பாட்டை வகிப்பதே அந்த
"மீறுதல்" ஆகும். அந்த மீறுதலின் திராட்சரசம் கிறிஸ்தவர்களின் இரத்தமே.
புறஜாதி ரோமின் இராணுவங்கள்மேல் பாப்பரசாட்சி ஆதிக்கம்
பெற்றபின், பாப்பரச ரோம் ("அது") "சத்தியத்தைத் தரையிலே
தள்ளிப்போட்டது; அது செயல்பட்டு, செழித்தோங்கியது."

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம், முப்பத்தொன்றாம் வசனத்தில்,
படைகள் பாப்பரச ரோமுக்குக் கொடுக்கப்படுதலும்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது:

அவனுடைய பக்கத்தில் படைகள் எழுந்துநிற்கும்; அவைகள் பலமுள்ள
பரிசுத்த ஸ்தலத்தை அசுத்தப்படுத்தி, நித்திய பலியை நீக்கி,
பாழாக்கும் அருவருப்பை நிலைநிறுத்தும். தானியேல் 11:31.

இந்த வசனம், புறமத ரோமத்திலிருந்து பாப்பரசராட்சி ரோமத்திற்கான
வரலாற்றுச் மாற்றத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது. இந்த வசனத்திலு
"புயங்கள்" என்பது கி.பி. 496 ஆம் ஆண்டில் பி. ராங்கு களின் (பி. ரான்ஸ்)
அரசனான குளோவிஸிலிருந்து ஆரம்பித்து, பாப்பரசராட்சியை ஆ

எழுந்து நின்ற ஐரோப்பிய அரசர்களைக் குறிக்கிறது. அந்த "புயங்கள்", நான்காம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டு வரை இடைவிடாமல் போர்களின் மூலம் "வல்லமையின் பரிசு த்தஸ்தலத்தையும்" (ரோம நகரம்) அசுத்தப்படுத்தின. அந்த "புயங்கள்", பாப்பரசராட்சியின் எழுச்சிக்கு எதிராக இருந்த புறமத எதிர்ப்பையும் அகற்றின; மேலும் கி.பி. 508 ஆம் ஆண்டிற்குள், அந்த புறமத எதிர்ப்பு முற்றிலும்தான் வந்தது.

"அகற்றுதல்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் எபிரெய மொழிச் சொல்லான "sur" ஆகும்; அதற்கு "நீக்குதல்" என்று அர்த்தம். "படைகள்" கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டில் "பாழாக்குகிற அருவருப்பை" (பாப்பாட்சியை) பூமியின் சிங்காசனத்தில் நிறுவின. தானியேல் 8 ஆம் அதிகாரம், 12 ஆம் வசனத்தில், பெண்பாலினச் சிறிய கொம்புக்கு "ஒரு படை" கொடுக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடும் போது, அது 11 ஆம் அதிகாரத்தின் 31 ஆம் வசனத்தின் சாட்சியத்தோடு ஒத்துப்போகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகமும் 13 ஆம் அதிகாரத்தில் இதே சத்தியத்திற்குச் சாட்சியளிக்கிறது.

நான் கண்ட மிருகம் சிறுத்தையைப்போலிருந்தது; அதன் கால்கள் கரடியின் கால்களைப்போலவும், அதன் வாய் சிங்கத்தின் வாயைப்போலவும் இருந்தது; மேலும் அந்த வலுசர்ப்பம் அதற்கு தன் வல்லமையையும், தன் சிங்காசனத்தையும், மிகுந்த அதிகாரத்தையும் கொடுத்தது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:2.

சகோதரி வைட், இரண்டாம் வசனத்திலுள்ள மிருகத்தைப் பாப்பரசாட்சியாகவும், அந்த வசனத்திலுள்ள வல்லசர்ப்பத்தைப் புறமத ரோமாகவும் நேரடியாக அடையாளப்படுத்துகிறார். புறமத ரோம், பாப்பரசாட்சிக்குத் மூன்று காரியங்களை அளித்தது: "அதன் வல்லமையும், அதன் ஆசனமும், மிகுந்த அதிகாரமும்."

இராணுவ வல்லமை கி.பி. 496 ஆம் ஆண்டில் குளோவிஸைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு அந்நியஜாதி ரோமால் வழங்கப்பட்டது. ஆட்சி செய்வதற்கான "ஆசனம்" கி.பி. 330 ஆம் ஆண்டில் பாப்புத்துறைக்கு அளிக்கப்பட்டது; அப்போது பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைன் தமது தலைநகரை கான்ஸ்டான்டினோப்பிளுக்கு மாற்றி, தமது முந்தைய தலைநகரமான ரோமைப் பாப்பு சபையின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் விட்டுச் சென்றார். கி.பி. 533 ஆம் ஆண்டில், பேரரசர் ஜஸ்டினியன் போப்பே சபையின் தலைவர் என்றும், மதவழுவின்ரைத் திருத்துபவர் என்றும் ஆணையிட்டார்; இவ்வாறு தமது "மிகுந்த அதிகாரத்தை" ரோம் போப்பிடம் ஒப்படைத்தார். தானியேல் எட்டாம் அதிகாரத்தின் பன்னிரண்டாம் வசனம், ஒரு "சேனை" வழங்கப்பட்ட காலத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது; அந்தத் தீர்க்கதரிசனச் சத்தியம் அநேக சாட்சிகளால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அந்தக் காலப்புள்ளியிலிருந்து (கி.பி. 496 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கி), பாப்புத்துறை "செழித்தோங்கியது."

வடக்கு இஸ்ரவேல் ராஜ்யத்தி ன்மேலி ரு ந்த கோபக்கி ரோதத்தி ன் காலம் 1798 ஆம் ஆண்டி ல் மு டி வு ற்று , பாப்பரசு த் தலைமையகம் தன் மரணகாயத்தைப் பெற்றது வரை, அது தொடர்ந்து "செயற்பட்டு " "செழி த்தோங்கு ம்."

ராஜா தன் மனம்போனபடி செய்வான்; அவன் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டு, எல்லா தெய்வங்களுக்கும் மேலாகத் தன்னைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டு, தேவன்களின் தேவனுக்கு விரோதமாக அதிசயமான வார்த்தைகளைப் பேசுவான்; கோபம் நிறைவேறும் வரைக்கும் அவன் செழிப்பான்; ஏனெனில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது நடைபெறும். தானியேல் 11:36.

எட்டாம் அதிகாரத்தின் ஒன்பதாம் வசனம், ஆண்பாலான ரோமத்தை (புறஜாதி ரோம்) விவரிக்கிறது; மேலும், புறஜாதி ரோம் நிறைவேற்றிய மூன்று-அடுக்கு வெற்றி நடைமுறையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; அதுவே, ஏழாம் அதிகாரத்தில் வேரோடு பிடுங்கப்பட்ட மூன்று கொம்புகளால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடியே, பூமியின் சிங்காசனத்தில் பாப்பரசு ரோம் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்காக வெல்லப்பட வேண்டிய மூன்று புவியியல் பகுதிகளுக்கான முன்மாதிரியாக இருந்தது. புறஜாதி ரோமும் பாப்பரசு ரோமும் மேற்கொண்ட அந்த இரு மூன்று-அடுக்கு வெற்றிகளும், தானியேல் பதினொன்றின் நாற்பதாம் வசனம் முதல் நாற்பத்துமூன்றாம் வசனம் வரை காணப்படும் நவீன ரோமத்தின் மூன்று புவியியல் தடைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின. பின்னர் எட்டாம் அதிகாரம், பதினொன்றாம் வசனத்தில், ஆண்பாலான சிறிய கொம்பு (புறஜாதி ரோம்) மீண்டும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த வசனத்தில், பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்ட தர்க்கம் அளவுகடந்த உறுதியுடனுள்ளது; ஆகையால், எருசலேமை ஆளும் இகழ்ச்சியுள்ள மனிதர்கள் தங்கள் கள்ள அஸ்திவாரத்தை எழுப்புவதற்காக பல தெய்வீகக் கோட்பாட்டு பொய்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தனர்.

ஆம், அவன் தன்னைச் சேனையின் அதிபதிவரைக்கும் உயர்த்திக்கொண்டான்; அவனினால் நித்திய பலி அகற்றப்பட்டது; அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் இடம் இடித்துக் கீழே தள்ளப்பட்டது. தானியேல் 8:11.

1863 மு தல் அட்வென்டி சத்து க்கு ள் அறி மு கப்படு த்தப்பட்ட கள்ள நாணயங்களையு ம் ஆபரணங்களையு ம் நாம் ஆராயத் தொடங்கு ம்போது , மதது றந்த பு ராட்டஸ்டாந்தமு ம் கத்தோலி க்கமு ம் சார்ந்த கோட்பாடு களை நிலைநிறு த்து வதற்கான தங்களு டைய ஆதாரமாக அட்வென்டி சம் பெரு மைப்படு ம்கூ றப்படு கி ற தெய்வீ கத் தத்து வநிபு ணத்து வத்தி இரண்டு மு தன்மைத் து றைகள் உள்ளன என்பதை கவனிக்க வேண்டு ம். அட்வென்டி சத்தி ன் நவீ ன தெய்வவி யலாளர்கள் மு ன்வைக்கு ம்கூ ற்று என்னவெனில், அவர்கள் வேதாகம வரலாற்றி ல் நிபு ணர்களாகவோ

அல்லது வேதாகம மொழி களில் நிபு ணர்களாகவோ இரு க்கி றார்கள். அந்த வசனத்தை அவர்கள் பயன்படு த்து ம் வி தம், தீ ர்க்கதரிசன வார்த்தை அவர்களு க்கு மு த்தி ரையி டப்பட்ட பு த்தகம்போல் ஆகி வி ட்டது என்பது வெளிப்படு த்து கி றது ; மேலு ம், வேதாகம மொழி களில் நிபு ணர்கள் என்கி அவர்களு டைய கூ ற்று , பரிசேயத்து வத்தி ன் நவீ ன வெளிப்பாடே என்பதைவு ம் வெளிப்படு த்து கி றது .

முதலாவது, ஒன்பதாம் வசனத்திலிருந்து பன்னிரண்டாம் வசனம் வரையில் சிறிய கொம்பைச் சார்ந்து காணப்படும் பாலின மாறுபாட்டை அவர்கள் பொருட்படுத்தாமல் இருப்பதுதான். அவர்கள் உண்மையாகவே எபிரெய மொழியில் நிபுணர்களாக இருந்திருந்தால், தானியேல் அந்த வசனங்களில் நோக்கமுடனே பாலின மாறுபாட்டைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்ற உண்மையை அவர்கள் மறுக்கவோ, அதன் தாக்கத்தைத் தளர்த்தவோ மாட்டார்கள். சிறிய கொம்பு இரு பாலினங்களிலும் சித்தரிக்கப்படுகிறது; மேலும் அந்த பாலினங்கள் அந்த வசனங்களிலெல்லாம் முன் பின் மாறிக்கொண்டே செல்கின்றன. இந்த உண்மையை இறையியலாளர்கள் குப்பைகளாலும் போலி நாணயங்களாலும் மூடிமறைக்க முயலுகிறார்கள்; ஏனெனில் பதினொன்றாம் வசனம் போப்பரசராட்சிய ரோமையன்று, புறமத ரோமையைத்தான் அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதை அது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இயல்பாகவே, பதினொன்றாம் வசனத்திலுள்ள சிறிய கொம்பு போப்பரசர் என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள்; ஆனால் உண்மையில் அது புறமத ரோமையே ஆகும்.

நான்கு சிறிய கொம்பு வசனங்களில் இரண்டில் ஆண்பால் வடிவும் மற்ற இரண்டில் பெண்பால் வடிவும் இருப்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவுடன், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் ஒரு பெண் ஒரு சபையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறாள் என்றும், ஒரு ஆண் ஒரு அரசாட்சியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறான் என்றும் உள்ள வேதாகமச் சத்தியத்தை இணைத்துக்கொள்ளுவது எளிதாகிறது. இதை அறிந்திருப்பது, காண விரும்புகிற அனைவருக்கும், பதினொன்றாம் வசனத்தில் உள்ள சிறிய கொம்பு பெண்பால் ரோமா (பாப்பரசர் ரோமா) அல்ல, ஆண்பால் ரோமா (புறமத ரோமா) என்பதைக் காண அனுமதிக்கிறது.

அப்படியானால், அந்த வசனம், அயோக்கிய ரோம் (அவன்) சேனையின் அதிபதிக்கெதிராகத் தன்னை மகிமைப்படுத்திக் கொண்டது என்று போதிப்பதாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது; கல்வரியின் சிலுவையில் சேனையின் அதிபதியை அறையச் செய்தபோது அயோக்கிய ரோம் செய்ததும் அதுவே ஆகும். சிலுவையில் கிறிஸ்துவுக்கெதிராக அயோக்கிய ரோம் தன்னை மகிமைப்படுத்திக் கொண்டதோடு மட்டும் அல்லாமல், அந்த வசனம் மேலும், அவனால் (அயோக்கிய ரோம்) "தினசரி பலி நீக்கப்பட்டது" என்று கூறுகிறது.

தானியேல் புத்தகத்தில் "அகற்று தல்" என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு எபிரேயச் சொற்கள் உள்ளன. அந்தச் சொற்கள் "sur" மற்றும் "rum" ஆகும். இந்த இரு சொற்களும் பரிசுத்தஸ்தலச் சேவையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. "sur" என்பது அகற்று தல் அல்லது நீக்கு தல் என்று பொருள்; மேலும் பரிசுத்தஸ்தலத்திலுள்ள பலிபீடத்திலிருந்து சாம்பல் அகற்றப்பட்டபோது, அந்தச் சாம்பலை அகற்றியதைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல் "sur" ஆகும். "rum" என்பது உயர்த்து தல் மற்றும் மேன்மைப்படுத்து தல் என்று பொருள்; பரிசுத்தஸ்தலத்தில் ஆசாரியன் அலைக்காணிக்கையை உயர்த்த வேண்டியபோது, அவன் அந்தக் காணிக்கையை "rum" (உயர்த்த) வேண்டுமென்பதினொன்றாம் வசனத்தில், புறஜாதி ரோம் ("the daily") புறமதத்தின் சமயத்தை உயர்த்தி மேன்மைப்படுத்துவதன்மூலம் புறமதத்தை "rum" (அகற்று ம்) செய்யும்.

புறமத ரோமம் புறமதத்தின் சமயத்தை உயர்த்தி மேன்மைப்படுத்தும். வேதத்தின் மொழிகளில் நிபுணத்துவம் உடையவர்கள் என்று தம்மை அறிவிக்கும் அட்வென்டிஸ்ட் இறையியலாளர்கள், தானியேல் புத்தகத்தில் "எடுத்துக்கொள்ளுதல்" என்று வரும் ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் "அகற்றுதல்" என்று பொருள் கொள்ளத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். தானியேலின் தனித்துவமானதும் துல்லியமானதுமான எழுத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தவறுகின்றனர்; இவ்வாறு அவர்கள் தம்மைத் தீர்க்கதரிசியான தானியேலுக்கு மேலாக நிலைநிறுத்துகின்றனர்.

வேதாகம மொழிகளைப் புரிந்திருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்ளும் தெய்வவியலாளர்கள், தானியேல் இரண்டு வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்தியபோதும் அவர் அதே கருத்தைத்தான் குறிக்க நினைத்தார் என்று நியாயப்படுத்துவதற்கான வாதங்களை முன்வைக்கிறார்கள். தங்கள் பொய்யான கூற்றுகளை நிலைநிறுத்துவதற்காக அவர்கள் நீண்டதும் சலிப்பூட்டுவதுமான சொற்பயன்பாட்டு ஆய்வுகளை முன்வைக்கிறார்கள். வேதாகம வரலாற்றைப் புரிந்திருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்ளும் தெய்வவியலாளர்கள், தவறான பயன்பாடு என்பது வரலாற்றின் வேறு வேறு காலகட்டங்களில் அதே சொல் வேறுபட்ட பொருளைக் குறிக்கக்கூடும் என்பதை அடையாளம் காண்பதிலேயே அமைந்துள்ளது என்று வாதிடுகிறார்கள்; ஆகையால் தானியேல் இரண்டு வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்தியபோது, தானியேல் உண்மையில் என்ன அர்த்தமிட்டார் என்பதை வரலாற்று நிபுணரே மட்டும் அடையாளம் காண முடியும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்த இரண்டு பொய்யான முறைகளையும் அடையாளம் காணுவது முக்கியமானது; ஏனெனில் "வரிக்கு வரி" என்னும் முறையிலிலிருந்து மறைவதற்குத் தேடுகிற தெய்வவியலாளர்கள் இம்முறைகளையே அடிக்கடி பயன்படுத்துகின்றனர்.

ஆம், அவன் தன்னைப் படையின் அதிபதி வரைக்கும் பெரிதாக்கினான்; அவனால் நித்திய பலி நீக்கப்பட்டது, அவருடைய பரிசுத்தஸ்தலத்தின்

இடம் தள்ளிவிடப்பட்டது . தானியேல் 8:11.

இந்த வசனத்தில் "taken away" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் "உயர்த்தி மேன்மைப்படுத்துதல்" என்று பொருள்படும். அது அகற்றுதல் என்று பொருள்ல்ல. இந்த உண்மை அட்வென்டிஸ்ட் இறையியலாளர்களுக்கு குழப்பத்தையும் முரண்பாட்டையும் உண்டாக்குகிறது; ஏனெனில், தானியேல் பயன்படுத்திய சொல்லின் உண்மையான வரையறை இந்த வசனத்தில் பொருத்திப் பயன்படுத்தப்படும் போது, அவர்களுடைய முன்வாதங்கள் இந்த வசனத்தின் எளிய ஆய்வில்கூட நிலைத்திருக்காது. அவர்கள், இந்த வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சிறிய கொம்பு பாப்பரசர் சார்ந்த ரோம் என்று வாதிடுகின்றனர்; ஆகையால் அந்த வசனம், "அவனால்" (பாப்பரசர் சார்ந்த ரோம்) "அன்றாடம் உயர்த்தி மேன்மைப்படுத்தப்பட்டது" என்று வாசிக்கப்படும்.

நிச்சயமாக, சிஸ்டர் வைட் நேரடியாக மனித ஞானத்தினால் சேர்க்கப்பட்டது என்றும் அந்த உரைக்கு பொருந்தாது என்றும் கூறும் அந்தச் சேர்க்கப்பட்ட சொல்லை அவர்கள் இணைப்பதில் எந்தப் பிரச்சினையும் காணவில்லை.

"பின்னர் நான் 'தினந்தோறும்' (தானியேல் 8:12) என்பதைக் குறித்து கண்டேன்; 'பலியிடுதல்' என்ற சொல் மனித ஞானத்தால் சேர்க்கப்பட்டது; அது மூல உரைக்கு சேர்ந்ததல்ல; மேலும் நியாயத்தீர்ப்பின் நேரத்தின் முடிக்கத்தை வழங்கியவர்களுக்கு அதைப் பற்றிய சரியான பார்வையை கர்த்தர் அருளினார்." ஆரம்ப எழுத்துகள், 74.

அவர்கள் "தினசரி" என்பதைக் கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியமாக அடையாளப்படுத்துகின்றனர்; ஆகையால் "தினசரி பலி" என்பது "தினசரி" என்பது விண்ணகப் பரிசுத்தஸ்தலத்தில் கிறிஸ்துவின் பலியிடும் செயலாகும் என்ற கருத்தை நிலைநிறுத்துகிறது. ஆனால் "பலியிடுதல்" என்ற சொல் "உரையினுடைய பகுதியாக இல்லை" என்று தெய்வீக வெளிப்பாடு அடையாளப்படுத்துகிறது.

எப்பிராயீமின் மதிமயங்கியவர்கள் "தினந்தோறும்" என்பதைக் கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியமாக அடையாளப்படுத்தும்போது, அந்த வசனம் அப்படியானால், "அவனால்" (பாப்பரசர் ரோம்) "தினந்தோறும் அகற்றப்பட்டது" என்று வாசிக்கப்படும்; அல்லது, "பாப்பரசரின் அதிகாரத்தினால், கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியம் அகற்றப்பட்டது" என்று வாசிக்கப்படும். அவர்கள் உண்மையிலேயே இந்தப் பொய்யையே போதிக்கிறார்கள். பாப்பரசர் ஆட்சியின் இருளினூடாக, கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியத்தைப் பற்றிய உண்மையான புரிதல் மனிதர்களின் மனங்களிலிருந்து அகற்றப்பட்டது என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

ஆயி னு ம் "அகற்று தல்" என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டு ள்ள அந்தச் சொல், நீக்கு தல் என்று பொரு ளல்ல; அது உயர்த்தி மேன்மைப்படு த்து தல் என்று பொரு ள்படு ம். வேதாகம மொழி களின் தங்களை நிபு ணர்கள் என்று கூ றி க்கொள்ளு ம்வர்கள், எபி ரேயச் சொல் "rum" என்பதி ன் பொரு ளை அந், வசனத்தி ற்கு சரியாகப் பயன்படு த்தி னால், அவர்களின் மொழி பெயர்ப்பு , "பாப்பரசரின் அதி காரத்தால், கி றி ஸ்து வி ன் பரிசு த்தஸ்தல ஊழி யம் உயர்த்தப்பட்டு மேன்மைப்படு த்தப்பட்டது " என்று சொல்ல வேண்டி யி ரு க்கு ம். பாப்பரசாட்சி எப்போது கி றி ஸ்து வை உயர்த்தி மேன்மைப்படு த்தி யது ?

எபிரேயச் சொல்லான "rum" மீது எபிரேயச் சொல்லான "sur" என்பதின் வரையறையைத் திணிக்க அவர்கள் முயலுகின்றனர். தானியேல், "அன்றாடம்" என்பதுடன் தொடர்புபடுத்தி, அகற்றுதல் என்று பொருள்படும் "sur" என்ற சொல்லை மற்ற இரண்டு வசனங்களில் பயன்படுத்துகிறார்; ஆனால் பதினொன்றாம் வசனத்தில், உயர்த்துதல் மற்றும் மகிமைப்படுத்துதல் என்று பொருள்படும் "rum" என்ற சொல்லையே தானியேல் தேர்ந்தெடுத்தார். ஆகையால், "take away" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சொல்லின் பொருளை முறுக்கிப் பயன்படுத்தியதினால் மட்டுமல்ல, மனிதரிடமிருந்து கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியம் எப்போதாவது ஏதோ ஒரு வகையில் அகற்றப்பட்ட காலமே ஒருபோதும் இல்லாததினாலும், இவ்வசனத்தைச் சார்ந்த கற்பனைக் கதைகளின் இவ்விருந்து முழுமையான மூடத்தனமாகும்.

ஆனால் இவர் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பதினால், மாறாத ஆசாரியப்பணியை உடையவராயிருக்கிறார். ஆகையால், அவர்மூலமாக தேவனிடத்தில் வருகிறவர்களை முற்றிலும் இரட்சிக்க வல்லவராயிருக்கிறார்; ஏனெனில் அவர்களுக்காக விண்ணப்பம் செய்ய அவர் எப்பொழுதும் உயிரோடிருக்கிறார். எபிரேயர் 7:24, 25.

அந்த வசனத்தின் தங்களுடைய பொய்யான பயன்பாட்டைத் தாங்கிக்கொள்ளும் முயற்சியில், கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல மத்தியஸ்த சேவையை அகற்றுவதற்கான ஏதோ ஒரு வகை அதிகாரத்தை பாப்பரசாட்சி செலுத்திய காலப்பகுதி ஒன்று இருந்தது என்று அட்வென்டிஸ்ட் இறையியலாளர்கள் கூறுவது அபத்தமானது!

ஆனால், அந்த வசனம் கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியத்தை பாப்பரசாட்சி உயர்த்தி மகிமைப்படுத்தியது என்று அந்தத் தெய்வவியலாளர்கள் போதிப்பதில்லை. தானியேலின் வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தையும், எலன் ஓயிட்டின் உந்தப்பட்ட ஆலோசனையையும் அவர்கள் தவிர்த்து, தானியேலின் வார்த்தைகளின் சாட்சியத்திற்குப் புறம்பாகத் தாங்கள் போதிக்க விரும்புவது எதுவோ அதையே போதிக்கிறார்கள்.

ஆம், அவன் தன்னைச் சேனையி ன் அதி பதி வரைக்கு ம் பெரிதாக்கி க்கொண்டான்; அவனால் நித்தி ய பலி நீக்கப்பட்டு ,

அவரு டைய பரிசு த்தஸ்தலத்தி ன் இடம் இடி க்கப்பட்டது . தானியேல் 8:11.

அந்த வசனம் “பாப்பரசரின் அதிகாரத்தினால், கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியம் அகற்றப்பட்டது” என்று பொருள்படும் என இறையியலாளர்கள் போதிக்கின்றனர்; மேலும், அந்த அகற்றுதலுடன் தொடர்புடையதாக கிறிஸ்துவின் “பரிசுத்தஸ்தலத்தின் இடம் தாழ்த்திப்போடப்பட்டது” என்ற உண்மை, மனிதர்களின் மனங்களில் இருந்து கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியம் அகற்றப்பட்டது என்ற கருத்துக்கு ஆதாரமாகக் கூறப்படுகிறது. தேவனுடைய வார்த்தையில், கிறிஸ்து தம் பரிந்துரைப்பணியை நடத்தும் இடமான பரலோக பரிசுத்தஸ்தலம் எப்போதாவது தாழ்த்திப்போடப்பட்டது என்று அடையாளப்படுத்தும் ஒரு வசனம்கூட இல்லை. அதுபோலவே, “அவருடைய பரிசுத்தஸ்தலத்தின் இடம்” எனப்படுகின்ற பரலோகம் தானே எப்போதாவது தாழ்த்திப்போடப்பட்டது என்று அடையாளப்படுத்தும் எந்த வேதாகமப் பகுதியும் இல்லை. மறுபடியும், இறையியலாளர்கள் தங்களை தீர்க்கதரிசி தானியேலுக்கு மேலாக நிலைநிறுத்துகின்றனர்; ஏனெனில், அந்த வசனத்தில் “அவருடைய பரிசுத்தஸ்தலத்தின் இடம்” என்பது தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலத்தைக் குறிக்கிறது என்று அவர்கள் வற்புறுத்துகின்றனர்; இதற்கெதிராகத் தானியேல் நேரடியாகப் போதிக்கிறான் என்ற உண்மையையும் மீறியே அவர்கள் அவ்வாறு செய்கின்றனர்.

எபிரெய மொழியின் என்று கூறிக்கொள்ளப்படும் நிபுணர்கள், அந்த வசனத்தில் உள்ள எபிரெயச் சொல் “rum” என்பதைக், எபிரெயச் சொல் “sur” என்பதின் பொருளோடு புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். மேலும், எபிரெயச் சொல் “miqdash” என்பதையும் எபிரெயச் சொல் “qodesh” எனப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். “Miqdash” மற்றும் “qodash” ஆகிய இரண்டும் தானியேல் புத்தகத்தில் எளிமையாக “பரிசுத்த ஸ்தலம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன; ஆயினும், அவற்றிற்கு வேறுபட்ட அர்த்தங்கள் உள்ளன. “Miqdash” என்பது, அது தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலமாக இருந்தாலும் அல்லது புறஜாதியாரின் பரிசுத்த ஸ்தலமாக இருந்தாலும், எந்தப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும் குறிக்கிறது. அது பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கான பொதுப்பெயராகும்; ஆனால் “qodesh” என்பது வேதாகமத்தில் தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஒரு பு றமதப் பரிசு த்தஸ்தலத்தி ற்கு ம் தேவனு டைய பரிசு த்தஸ்தலத்தி ற் உள்ள வி த்தி யாசத்தை தானியேல் அறி ந்தி ரு ந்தான். தானியேல் ஒரு பு றமதப் பரிசு த்தஸ்தலத்தை அடையாளப்படு த்த எண்ணியி ரு ந்தால், அவன் “மி க்தாஷ்” என்ற சொல்லைப் பயன்படு த்தி யி ரு ப்பான். எபி ரேய மொழி யி ன் எனப்படு கி ற நிபு ணர்கள், தொடர்ச்சி யான நான்கு வசனங்களில் தானியேல் இந்த இரு சொற்களையு ம் மூ ன்று மு றை

பயன்படு த்து கி றான் என்ற உண்மையை ஒரு போது ம் எடு த்து ரைக்காதது எனக்கு ஆச்சரியமாக உள்ளது . “பரிசு த்தஸ்தலம்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இந்த இரு எபி ரேயச் சொற்களையு ம் தானியேல் பயன்படு த்தி ய வி தமே, தானியேல் பு ரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டு ம் என்று நோக்கமி ட்ட அர்த்தத்தை வரையறு க்கி றது .

ஆம், அவன் தன்னைச் சேனையின் அதிபதிவரையிலும் பெரிதாக்கிக் கொண்டான்; அவனால் நித்திய பலி நீக்கப்பட்டது, அவருடைய பரிசுத்தஸ்தலத்தின் இடம் கீழே தள்ளப்பட்டது. மீறுதலினால் நித்திய பலிக்கு விரோதமாக ஒரு சேனை அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது; அது சத்தியத்தை தரையில் வீழ்த்தியது; அது செயல்பட்டு வளமுற்றது. அப்பொழுது ஒரு பரிசுத்தவான் பேசுவதைக் கேட்டேன்; பேசிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவானிடம் மற்றொரு பரிசுத்தவான்: நித்திய பலியையும் பாழாக்கும் மீறுதலையும் குறித்த இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இருக்கும்? பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் பாதத்தின்கீழ் மிதிக்கப்படும்படிக்கு எவ்வளவு காலம்? என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் என்னிடத்தில்: இரண்டாயிரத்து முன்னூறு நாட்கள்வரை; அப்பொழுது பரிசுத்தஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்படும் என்றான். தானியேல் 8:11-14.

அட்வென்டிசத்தின் அஸ்திவாரத்தை உள்ளடக்கிய அதே பகுதிக்குள்ளேயே, “பரிசுத்த ஸ்தலம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் இரண்டு வேறுபட்ட எபிரேயச் சொற்களை தானியேல் பயன்படுத்துகிறார். பதின்மூன்றாம் மற்றும் பதினான்காம் வசனங்களில், தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தைக் குறிக்கவே வேதாகமத்தில் பயன்படுத்தப்படும் எபிரேயச் சொல்லைத்தான் தானியேல் தேர்ந்தெடுத்து பயன்படுத்தினார்; ஆனால் பதினொன்றாம் வசனத்தில், தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலமாகவும் இருக்கக்கூடியதோ, அல்லது ஒரு அயோக்கியர் பரிசுத்த ஸ்தலமாகவும் இருக்கக்கூடியதோ ஆன பொதுவான எபிரேயச் சொல்லை அவர் பயன்படுத்தினார்.

பதினொன்றாம் வசனத்தில் உள்ள “பரிசுத்தஸ்தலம்” என்பதை தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலமாகத் தானியேல் அடையாளப்படுத்த விரும்பியிருந்தால், அடுத்த மூன்று வசனங்களுக்குள் இருமுறை அவர் பயன்படுத்திய அதே எபிரேயச் சொல்லையே அவர் பயன்படுத்தியிருப்பார். பதினொன்றாம் வசனத்தில் உள்ள ஒரு புறமதப் பரிசுத்தஸ்தலத்துக்கும், பதிமூன்றாம் மற்றும் பதிநான்காம் வசனங்களில் உள்ள தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலத்துக்கும் தானியேல் வேறுபாடு காட்டுகிறார் என்பது முற்றிலும் தெளிவாகும்! ஆனால் எபிராயீமின் மதிகெட்டவர்கள், பதினொன்றாம் வசனத்தில் “கீழேத் தள்ளப்பட்டது” என்று கூறப்பட்ட “அவன் பரிசுத்தஸ்தலத்தின் இடம்” என்பது தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலத்தின் இடமே என்று வாதிடுகின்றனர்; ஆயினும் அவர்கள் “இடம்” என்ற சொல்லைத் தவிர்க்கின்றனர்.

அவர்கள், கிறிஸ்து வின்பரிந்து ரைப்பணியை பாப்பரசாட்சி அகற்றி வி
பரலோகப் பரிசு த்தஸ்தலத்தி ன் சத்தி யத்தை கீழே தள்ளிவிட்டதாகப்
போதிக்கிறார்கள். ஆனால், பதினொன்றாம் வசனத்தி ல் உள்ள
“பரிசு த்தஸ்தலம்” என்பது தேவனுடைய பரிசு த்தஸ்தலம் அல்ல, ஒரு
புறமதப் பரிசு த்தஸ்தலம் என்பதைத் தானியேல் தெளிவாகக் கூறினான்.
அதைப் போலவே, கீழே தள்ளப்பட்டது “பரிசு த்தஸ்தலம்” அல்ல,
அவனுடைய பரிசு த்தஸ்தலத்தி ன் “இடம்” என்பதையு ம் தானியேல் அதே
அளவு தெளிவாகக் கூறினான்.

ஒன்பதாம் வசனம் முதல் பன்னிரண்டாம் வசனம் வரையிலான
வசனங்களில் நோக்கமுடனான பாலின மாற்றித் தோற்றத்தை
ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த நவீன இறையியலாளர்கள், மததுரோகம் அடைந்த
புராட்டஸ்டண்டுத்துவத்திற்குள் தோன்றிய “அன்றாடம்” என்ற சொல்லின்
வரையறையைத் தத்தெடுத்து, மனித ஊகம், மரபு, பழக்கம் ஆகியவற்றின்
மணற்பரப்பின்மேல் ஒரு அஸ்திவாரத்தை அமைக்கத் தொடங்கினர்.
அவர்கள் பதினொன்றாம் வசனத்துக்கு வரும்போது, “அன்றாடம்” என்பது
புறமதம் என்பதாக மில்லர் கொண்டிருந்த புரிதல் சரியானது என்று
அடையாளப்படுத்திய சகோதரி வைட்டின் ஆவியினால் உந்தப்பட்ட
ஆலோசனையைக்கூட நிராகரித்து, கத்தோலிக்க மற்றும் புராட்டஸ்டண்ட்
இறையியலின்மீதான தங்களுடைய பாசத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக
வழித்தவறச் செய்வதின் கலையையும் ஊகத்தையும் பயன்படுத்தத்
தொடங்குகின்றனர்.

அவர்கள் அந்த வசனத்தில் புறஜாதியரான ரோமையை பாப்பரசரின்
ரோமையாக்கி மாற்றுகின்றனர்; மேலும் “உயர்த்தி மகிமைப்படுத்துதல்”
என்று அர்த்தமுள்ள சொல்லின்மேல் “அகற்றுதல்” என்ற வரையறையை
அவர்கள் திணிக்கின்றனர். “தினசரி” என்னும் சாத்தானியச் சின்னத்தை
அவர்கள் தேவபக்தியான சின்னமாக வரையறுத்து, அதேசமயம் பரிசுத்த
ஸ்தலத்தின் “ஸ்தானம்” என்ற நேரடியான குறிப்பைத் தவிர்த்து, ஒரு புறமத
ஆலயமே தேவனுடைய ஆலயம் என்று வலியுறுத்துகின்றனர். மேலும்,
“கல்வியறிவில்லாதவர்கள்” (ஏசாயா அவர்களை இவ்வாறு
அடையாளப்படுத்துகிறார்), “கல்வியறிந்தவர்கள்” அப்படியே என்று
சொல்லினால்தான் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர்களாயிருக்கிற அவர்கள்,
தங்கள் சொந்த அழிவுக்கே வழிவகுக்கும் கட்டுக்கதைகளின் உணவை
ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

மில்லரின் கனவில் நகைகளாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட அறிவின்
பெருக்கத்தைப் பற்றிய எங்கள் ஆராய்ச்சியை அடுத்த கட்டுரையில்
தொடர்வோம்.

“‘சிலர் விசுவாசத்தை விட்டு விலகி, வஞ்சக ஆவிகளுக்கும் பேய்
போதனைகளுக்கும் செவி கொடுத்துக்கொள்வார்கள்’ என்று
அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்மை எச்சரிக்கிறார். இது வேறாம்
எதிர்பார்க்க வேண்டியது. ஒரு காலத்தில்தான் சத்தியத்தை ஆதரித்திருந்து

பி ன்னர் அதி லி ரு ந்து வி லகி உலகத்தி னிடத்தி ற்கு தி ரு ம்பி ,
வெறு ப்பு டனு ம் இகழ்ச்சி யு டனு ம் தங்கள் காலடி யி ல் மி தி த்தழி
அந்த வகு ப்பி னரினால் நமக்கு மி கப் பெரிய சோதனைகள்
வரப்போகி ன்றன. தமது உண்மையு ள்ள ஊழி யக்காரர்கள்
செய்யவேண்டி ய ஒரு வேலையை தேவன் வைத்தி ரு க்கி றார்.
சத்து ரு வி ன் தாக்கு தல்களு க்கு அவரு டைய வார்த்தையி ன்
சத்தி யத்தி னாலே எதி ர்நிற்கப்பட வேண்டு ம். பொய்மைமு கழு டி
கழற்றப்பட வேண்டு ம்; அதன் உண்மையான இயல்பு
வெளிப்படு த்தப்பட வேண்டு ம்; யெகோவாவி ன்
நியாயப்பி ரமாணத்தி ன் ஒளி உலகத்தி ன் ஒழு க்க இரு ளு க்கு ள்
பி ரகாசி க்க வேண்டு ம். அவரு டைய வார்த்தையி ன்
உரிமைக்கோரிக்கைகளை நாம் மு ன் வைக்க வேண்டு ம். இந்தக்
கவி மையான கடமையை நாம் பு றக்கணித்தால், கு ற்றமற்றவர்களாகக்
கரு தப்படமாட்டோம். ஆனால் நாம் சத்தி யத்தைப் பாது காத்து
நிற்கையி ல், நம்மையே பாது காத்து நிற்காமல் இரு ப்போம்;
நிந்தனையையு ம் தவறான பி ரதி நிதி த்து வத்தையு ம் சு மக்க
அழைக்கப்படு கி றோம் என்பதற்காக பெரு ம் ஆரவாரம் செய்யவு ம்
கூ டாது . நம்மீ து நாமே இரக்கம் கொள்ளாமல், உன்னதமானவரின்
நியாயப்பி ரமாணத்தி ற்காக மி கு ந்த
பொறாமையு ள்ளவர்களாயி ரு ப்போம்.”

அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான்: “மனுஷர் சுகபோதகத்தைச்
சகியாமல், தங்கள் சொந்த இச்சைகளுக்கேற்ப தமக்குத் தாமே
போதகர்களைத் திரளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, செவிக்
கிச்சையுள்ளவர்களாயிருந்து, சத்தியத்திற்குச் செவியை விலக்கி,
கட்டுக்கதைகளின்பால் திருப்பப்படுகிற காலம் வரும்.” தேவனுடைய
வார்த்தையை நிராகரிப்போரின் வஞ்சகமான கற்பனைகளால் மனிதர்
எளிதில் சிறைபிடிக்கப்படுவதைக் நாம் எல்லாத் திசைகளிலும்
காண்கிறோம்; ஆனால் சத்தியம் அவர்களுக்கு முன்பாக
முன்வைக்கப்படும் போது, அவர்கள் பொறாமையாலும் கோபத்தாலும்
நிரம்புகிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய ஊழியக்காரனுக்கான
அப்போஸ்தலனின் அறிவுறுத்தல் இதுவே: “எல்லாவற்றிலும்
விழிப்பாயிரு, துன்பங்களைச் சகி, சுவிசேஷகருடைய வேலையைச்
செய், உன் ஊழியத்தை முழுமையாக நிறைவேற்று.” அவனுடைய
நாட்களிலேயே சிலர் கர்த்தருடைய காரியத்தை விட்டுபோனார்கள்.
அவன் எழுதுகிறான்: “இந்த நிகழ்கால உலகத்தை நேசித்ததினால்
தேமா என்னைவிட்டு விலகிப் போனான்;” மறுபடியும் அவன்
சொல்லுகிறான்: “அலெக்சாந்தர் என்னும் செப்பன்காரன் எனக்குப் பல
தீமைகள் செய்தான்; கர்த்தர் அவனுடைய கிரியைகளுக்குத் தக்கபடி
அவனுக்குப் பலன் கொடுப்பாராக; நீயும் அவனை எச்சரிக்கையாயிரு;
ஏனெனில் அவன் எங்கள் வார்த்தைகளுக்கு மிகுந்த
எதிர்ப்பாயிருந்தான்.”

“தீ ர்க்கதரிசி களு ம் அப்போஸ்தலர்களு ம் எதி ர்ப்பு ம் நிந்தையு ம் ஆகி ய
ஒத்த சோதனைகளை அனு பவி த்தார்கள்; களங்கமற்ற தேவனு டைய

ஆட்டு க்கு ட்டி யானவரு ம் நம்மைப் போல எல்லாவற்றி லு ம்
சோதி க்கப்பட்டார். அவர் பாவி களிடமி ரு ந்து தமக்கே வி ரோதமாக
எழு ந்த மு ரண்பாட்டைச் சகி த்தார்.

“இந்தக் காலத்தி ற்கு ரிய ஒவ்வொரு எச்சரிக்கையு ம் உண்மையு டனு ம்
வி சு வாசத்து டனு ம் அறி வி க்கப்பட வேண்டு ம்; ஆனால் ‘கர்த்தரு டைய
ஊழி யக்காரன் சண்டையி டக்கூ டாது ; எல்லாரிடத்தி லு ம்
சாந்தமாயி ரு ந்து , போதி க்கத்தகு தி யு ள்ளவனாயு ம்,
பொறு மையு ள்ளவனாயு ம் இரு ந்து ; தங்களைத் தாங்களே
எதி ர்த்து க்கொள்ளு கி றவர்களைச் சாந்தத்தோடு உபதேசி க்க
வேண்டு ம்.’ வி சு வாசத்தை வி ட்டு வி லகி ப்போனவர்களின் ஏமாற்று கி
கி ரியைகளினால் நாம் களங்கப்படாதபடி க்கு , நம்மு டைய
தேவனு டைய வார்த்தைகளை மி கு ந்தகவனத்தோடு பேணிக்காக்க
வேண்டு ம். இரு ளின் அதி பதி யி னால்தாக்கப்பட்டபோது நம்மு டைய
ஆண்டவர் பயன்படு த்தி ய அதே ஆயு தத்தி னாலே, அவர்களு டைய
ஆவி யையு ம் செல்வாக்கையு ம் நாம் எதி ர்க்க
வேண்டு ம்,—‘எழு தி யி ரு க்கி றது .’ தேவனு டைய வார்த்தையை
தி றமையு டன் பயன்படு த்தக் கற்று க்கொள்ள வேண்டு ம்.
கொடு க்கப்பட்ட உபதேசம் இது வே: ‘தேவனு க்கு ப்பி ரியமானவனாக
உன்னை நிலைநிறு த்தி க்கொள்ள ஆர்வமாயி ரு ; வெட்கப்படத்
தேவையி ல்லாத வேலைக்காரனாய், சத்தி யவசனத்தைச் சரியாகப்
பகு த்து ப்போதி ப்பவனாய் இரு .’ பொய்யாசி ரியர்களினது ம்
வசீ கரிப்பவர்களினது ம் சு ரு ட்டி ச் செல்லு ம் வஞ்சகத்தை எதி ர்கொள்ள
வி ழி ப்பான உழைப்பு ம், ஊக்கமி க்க ஜெபமு ம், வி சு வாசமு ம் அவசி
ஏனெனில் ‘கடைசி க் காலங்களில் கொடி ய காலங்கள் வரு ம்.
அப்பொழு து மனு ஷர்தம்மைத் தாமே நேசி க்கி றவர்களாயு ம்,
பணப்பி ரியர்களாயு ம், தற்பு கழ்ச்சி க்காரர்களாயு ம்,
அகந்தையு ள்ளவர்களாயு ம், தூ ஷி க்கி றவர்களாயு ம், பெற்றோரு க்கு க்
கீ ழ்ப்படி யாதவர்களாயு ம், நன்றி யறி யாதவர்களாயு ம்,
பரிசு த்தமி ல்லாதவர்களாயு ம், இயல்பான பாசமி ல்லாதவர்களாயு ம்,
உடன்படி க்கையை மீ று கி றவர்களாயு ம்,
பொய்க்கு ற்றஞ்சாட்டு கி றவர்களாயு ம், தன்னடக்கமி ல்லாதவர்களாயு ம்,
கொடூ ரர்களாயு ம், நன்மையை வெறு க்கி றவர்களாயு ம்,
து ரோகி களாயு ம், அவசரக்காரர்களாயு ம், அகம்பாவமு ள்ளவர்களாயு ம்,
தேவனை நேசி ப்பதற்கு ம் மேலாக இன்பங்களை நேசி க்கி றவர்களாயு ம்
இரு ந்து , தேவபக்தி யி ன் தோற்றமு டையவர்களாயி ரு ந்து ம் அதன்
வல்லமையை மறு ப்பார்கள்; இப்படி ப்பட்டவர்களை வி ட்டு
வி லகி க்கொள்.’ இந்த வார்த்தைகள், தேவனு டைய ஊழி யக்காரர்கள்
சந்தி க்க வேண்டி ய மனிதர்களின் கு ணத்தை வி ளக்கு கி ன்றன.
‘பொய்க்கு ற்றஞ்சாட்டு கி றவர்கள்,’ ‘நன்மையை வெறு க்கி றவர்கள்,’
இந்தச் சீ ரழி ந்த யு கத்தி ல் தங்கள் தேவனு க்கு ச்
சத்தி யவான்களாயி ரு ப்பவர்களைத் தாக்கு வார்கள். ஆனால்
பரலோகத்தி ன் தூ து வர், ஆண்டவரில் வெளிப்பட்ட ஆவி யையே
வெளிப்படு த்த வேண்டு ம். தாழ்மையி லு ம் அன்பி லு ம் அவர் மனு ஷரின்

இரட்சி ப்பி ற்காகப் பாடு பட வேண்டு ம்.”

“தேவனுடைய கிரியைக்கு விரோதமாக நிற்பவர்களைப் பற்றிப் பவுல் மேலும் தொடர்கிறார்; பண்டைய இஸ்ரவேலின் காலத்தில் விசுவாசிகளுக்கு எதிராகப் போர் புரிந்த மனிதருடன் அவர்களை ஒப்பிடுகிறார். அவர் கூறுகிறார்: ‘யன்னேயும் யம்பிரேயும் மோசேயை எதிர்த்ததுபோல இவைகளும் சத்தியத்துக்கு எதிர்த்துநிற்கிறார்கள்; மனம் கெட்ட மனிதர், விசுவாசத்திற்குரியவர்களல்லாத தள்ளப்பட்டவர்கள். ஆயினும் அவர்கள் இனி மேலும் முன்னேறமாட்டார்கள்; ஏனெனில் அவர்களுடைய மூடத்தனம் எல்லாருக்கும் வெளிப்படும், அவர்களுடையதுபோலவே இவைகளுடையதும் வெளிப்படும்.’ தேவனுக்கு விரோதமாகப் போர் புரிவதின் மூடத்தனம் வெளிப்படுத்தப்படும் காலம் வருகிறதென்பதை நாம் அறிகிறோம். எவ்வளவு பழிக்கப்பட்டும் இகழப்பட்டும் இருந்தாலும், அமைதியான பொறுமையிலும் நம்பிக்கையிலும் காத்திருக்க நாம் இயலும்; ஏனெனில் ‘வெளிப்படுத்தப்படாமல் இரகசியமாயிருப்பது ஒன்றுமில்லை,’ மேலும் தேவனை மதிக்கிறவர்கள் மனுஷருக்கும் தூதருக்கும் முன்பாக அவரால் மதிக்கப்படுவார்கள். சீர்திருத்தக்காரர்களின் பாடுகளில் நாம் பங்குகொள்ளவேண்டும். ‘உம்மை நிந்தித்தவர்களின் நிந்தைகள் என் மேல் விழுந்தன’ என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்து நமது துக்கத்தை உணர்கிறார். நம்மில் ஒருவரும் சிலுவையைத் தனியாகச் சுமக்கும்படி அழைக்கப்படவில்லை. கல்வாரியின் துயரமனிதன் நமது வேதனைகளின் உணர்வால் நெகிழ்கிறார்; அவர் சோதிக்கப்படும்போது தாமும் துன்புற்றிருந்தபடியால், தமது நிமித்தம் துக்கத்திலும் சோதனையிலும் இருப்பவர்களுக்கு உதவவும் வல்லவராயிருக்கிறார். ‘மேலும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் வாழ விரும்புகிறவர்கள் யாவரும் துன்புறுத்தப்படுவார்கள். ஆனால் துஷ்டரும் வஞ்சகர்களும் ஏமாற்றிக்கொண்டும் ஏமாறிக்கொண்டும் மேலும் மேலும் கெட்டுப்போவார்கள். நீயோ நீ கற்றுக்கொண்டவைகளிலே நிலைத்திரு.’” Review and Herald, January 10, 1888.